

Prof. dr hab. Henryk Wierzchoń

Bydgoszcz, 17.03.2024 r.

Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego

w Bydgoszczy

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym

dr Sylwii Anny Janiak-Kobylińskiej

Podstawa przygotowania recenzji

Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz osiągnięcia habilitacyjnego wykonana została na podstawie uchwały nr 235/2024 Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, z dnia 18 grudnia 2023 roku, powołującej mnie na recenzenta w skład komisji habilitacyjnej, w związku z przeprowadzeniem postępowania w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Sylwii Annie Janiak-Kobylińskiej.

Spełnienie warunku

Habilitantka, po zdaniu wymaganych egzaminów oraz na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej „*MARIA* Romana Statkowskiego - od partytury do realizacji scenicznej”, w dniu 7 grudnia 2015 roku, uzyskała tytuł doktora sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej „dyrygentura”, nadany uchwałą Rady Wydziału Dyrygentury, Jazzu i Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Tym samym spełniony został warunek zawarty w art.219 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce, dotyczący posiadania stopnia doktora.

Podstawowe dane o kandydacie

Wykształcenie muzyczne

Dr Sylwia Anna Janiak-Kobylińska w 2007 roku ukończyła Państwowy Zespół Szkół Muzycznych im. Karola Szymanowskiego w klasie skrzypiec. W 2010 roku ukończyła dwa Wydziały w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku: Wydział Instrumentalny, w specjalności „skrzypce”, w klasie prof. Krystyny Jureckiej i w klasie dr hab. Anny Wandtke-Wypych, oraz Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki, w specjalności „dyrygentura symfoniczno-operowa”, w klasie prof. dr hab. Elżbiety Wiesztordt-Sulecińskiej.

Uzupełnieniem wykształcenia było ukończenie, w 2013 roku, studiów podyplomowych na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, w specjalności „Zarządzanie kulturą”.

Zatrudnienie

W latach 2010-2019 Habilitantka zatrudniona była w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej, I i II stopnia, im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku - jako dyrygent orkiestry szkolnej. Od 2013 do 2015 roku sprawowała funkcję asystenta dyrygenta w Państwowej Operze Bałtyckiej w Gdańsku. W latach 2019-2020 była instruktorem w Gdańskim Archipelagu Kultury, Scena Muzyczna w Gdańsku. Od 2012 roku jest zatrudniona w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku na stanowisku asystenta, od 2015 roku - asystenta doktora, od 2017 – adiunkta, a od 2020 roku pełni funkcję dziekana na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki. Poza Uczelnią pełni funkcję prezesa Fundacji Wspierającej Młodych Artystów SAJ, której jest założycielką. Prowadzi również orkiestrę o nazwie Bałtycka Filharmonia Młodych, która powstała przy tej fundacji.

Habilitationka nie ubiegała się wcześniej o nadanie tytułu doktora habilitowanego. Z załączonej dokumentacji wynika, że jest to jej pierwsze postępowanie habilitacyjne.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Działalność dydaktyczna dr Sylwii Anny Janiak-Kobylińskiej w Uczelni, na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki, skoncentrowana była na prowadzeniu wykładów z następujących przedmiotów: dyrygentura, studia nad partyturą, metodyka prowadzenia zespołów, konsultacja pracy naukowej, praktyki orkiestrowe. Przedmioty te ściśle związane są z dyrygenturą. Współpracując z Wydziałem Instrumentalnym i Wydziałem Wokalno-Aktorskim prowadziła orkiestrę symfoniczną, zespoły wokально-aktorskie i zespoły wokalne.

W ramach przedmiotu „konsultacja pracy naukowej” była promotorem i recenzentem prac licencjackich i magisterskich. Nie ma jednak żadnych informacji na temat jej absolwentów, ani o jej udziale w pracach promujących młodą kadrę naukową, w których występowałaby w charakterze promotora, lub recenzenta prac doktorskich.

Habilitationka czynnie działała w strukturach Akademii. Pełniąc funkcję Dziekana Wydziału przyczyniła się do zmiany programu nauczania a także, stwarzając nowe możliwości rozwoju dla młodych artystów - do powołania nowego kierunku studiów: „Muzyka i Media”, ze specjalnością „Muzyka w komunikacji medialnej”, który zostanie uruchomiony w roku akademickim 2024/2025.

W Akademii zorganizowała szereg kursów dyrygenckich i warsztatów muzycznych, prowadzonych przez znane postacie świata muzycznego.

W latach 2019-2020 była członkiem zespołu do spraw utworzenia Szkoły Doktorskiej.

Jej działalność akademicka nie ograniczała się tylko do działań organizacyjnych i dydaktycznych ale obejmowała również i artystyczne. Pozostając we współpracy ze wszystkimi wydziałami Uczelni potrafiła skłonić studentów do udziału w realizacji wielu dzieł scenicznych i koncertów, które odbyły się pod jej kierownictwem muzycznym.

Działalność organizacyjna i artystyczna poza Uczelnią

Początki jej działań jako dyrygenta wiążą się z pracą w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku, gdzie w latach 2010-2019 prowadziła orkiestrę szkolną. Dało jej to podstawę do zdobywania doświadczeń w pracy z orkiestrą. Umiejętności tam zdobyte mogła wykorzystać w swojej dalszej działalności zawodowej.

W 2011 roku założyła Fundację Wspierającą Młodych Artystów *Sinfonia Artistica Juvenilia* (SAJ). Jej celem było stworzenie, dla młodych muzyków, możliwości artystycznego spełniania się, na początku ich drogi zawodowej. W 2012 roku, założyła przy tej Fundacji orkiestrę o nazwie *Bałtycka Filharmonia Młodych* (BFM). W ramach działań tej orkiestry, dysponując wieloma składami wykonawczymi: od zespołów kameralnych, przez orkiestrę kameralną, do wielkiej orkiestry symfonicznej, Habilitantka mogła w pełni realizować się artystycznie. Praca ta dała jej możliwość wykazania się umiejętnościami działań organizacyjnych i artystycznych. Działając na terenie Trójmiasta i okolic, przyczyniała się do popularyzacji muzyki w tym środowisku. W programach koncertowych znalazły się pozycje obejmujące dzieła kameralne, symfoniczne i operowe, od baroku do współczesności, o różnej skali trudności. Nagrała też siedem płyt. Od 2021 roku Fundacja organizuje Festiwal Muzyki Pięknej w Bisztyнку, gdzie Habilitantka sprawuje funkcję dyrektora artystycznego.

Rozszerzeniem jej działań zawodowych, od 2013 roku przez dwa sezony, była praca w Operze Bałtyckiej na stanowisku asystenta dyrygenta, gdzie towarzyszyła dyrygentom podczas realizacji spektakli operowych.

Zapewne dlatego, w późniejszych latach, oprócz dzieł symfonicznych, w programach koncertowych znalazły się też dzieła sceniczne. Przykładem mogą być zrealizowane we współpracy z Fundacją Kultury dwa przedstawienia: Imre Kalman „Księżniczka czardasza” i Johann Strauss „Zemsta nietoperza” tudzież szereg przedstawień zrealizowanych w Akademii, bądź też powstałych we współpracy Akademii Muzycznej i orkiestry o nazwie Bałtycka Filharmonia Młodych: Maurycy Ravel „Dziecko i czary”, Wolfgang Amadeusz Mozart „Czarodziejski flet”, Stanisław Moniuszko „Verbum nobile”, Karl Zeller „Ptasznik z Tyrolu” i in. Wymagało to od Habilitantki nie tylko wykazania się zdolnościami artystycznymi ale i organizacyjnymi. Potrafiła zjednywać sobie ludzi do współpracy przy realizacji tych dzieł.

Jej dorobek koncertowy jest bogaty. Realizowany był przede wszystkim z orkiestrą symfoniczną Akademii Muzycznej i orkiestrą Bałtycka Filharmonia Młodych. Miała także koncerty ze Śląską Orkiestrą Kameralną w Katowicach, Chórem i Orkiestrą Opery Bałtyckiej w Gdańsku, Polską Filharmonią „Sinfonia Baltica” w Słupsku, Orkiestrą Symfoniczną w Zamościu czy też z Elbląską Orkiestrą Kameralną. Do tej pory odbyło się ponad 120 koncertów. Na tym polu wykazuje się dużą aktywnością.

Dopełnieniem jej działań, począwszy od 2015 roku, był kilkukrotny udział w pracach jury konkursów muzycznych, a także obejmujących inne dziedziny sztuki.

Nagrała również 10 płyt.

Doceniana w środowisku i na gdańskiej Uczelni otrzymała szereg nagród, m.in. w 2023 roku Honorową Odznakę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Odzwierciedleniem jej aktywności oraz potwierdzeniem jej umiejętności i skuteczności działania jest osiągnięcie będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego - którym jest płyta „inUnity. Contemporary Music from Gdańsk”.

Ocena płyty „inUnity. Contemporary Music from Gdańsk” jako wskazanego wybitnego osiągnięcia artystycznego

Na płycie zostały nagrane kompozycje współczesnych kompozytorów, wykładowców Akademii Muzycznej w Gdańsku: Tadeusza Dixy, Andrzeja Dziadka, Piotra Jędrzejczyka, Marka Czerniewicza, Kamila Cieślaka i Krzysztofa Olczaka. Reprezentują oni różne pokolenia i odmienne rodzaje twórczości.

Wykonawcami byli soliści: Rafał Jędrzejewski (flet), Maciej Gański (fortepian), Zofia Kotlicka-Wiesztorst (sopran) oraz Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku pod dyrekcją Sylwii Janiak-Kobylińskiej.

Wykonanie na dobrym poziomie tak urozmaiconego pod względem stylistycznym programu, obejmującego kompozycje współczesne, pisane nowatorskim językiem, a realizowane głównie w oparciu o orkiestrę akademicką, składającą się z muzyków jeszcze nie do końca ukształtowanych, wymagało od Habilitantki wykazania się bardzo dobrym przygotowaniem muzycznym i umiejętnością pracy z orkiestrą, a także współpracy i porozumienia na polu muzycznym z solistami. Z drugiej zaś strony otwartość orkiestry i jej świeżość spojrzenia, nieobarczona utrwalonymi naleciałościami z wcześniejszych wykonań (jak to ma miejsce np. w filharmoniach), sprzyjała zaangażowaniu, aktywności i realizacji zgodnej z wizją interpretacyjną dyrygenta.

W nagraniu kompozycji prof. Marka Czerniewicza brał udział również sekstet blaszany w składzie: Kamil Kruczkowski (trąbka), Adam Stachowiak (trąbka), Mateusz Florek (trąbka), Michał Szczerba (waltornia), Dominik Łukaszczyk (puzon) i Łukasz Gruba (tuba).

Tadeusz Dixy „Uwertura na orkiestrę symfoniczną”

Płytę otwiera „Uwertura” Tadeusza Dixy. Prawykonanie tego utworu odbyło się podczas V Festiwalu Muzyki Współczesnej „Nowe Fale”, w 2019 roku. Jest to kompozycja współczesna, dynamiczna, logiczna w narracji muzycznej, wykorzystująca najnowsze środki techniki, z elementami impresjonistycznymi, z wpływami jazzu i muzyki rozrywkowej; szczególnie w części środkowej. Kompozytor sprawnie operuje aparatem orkiestry. Dzieło,

z dominującą rolą instrumentów dętych, obfituje we fragmenty kontrastujące agogicznie, dynamicznie i metrycznie, z nawarstwieniem rytmów punktowanych i synkopowanych, których realizacja może spotkać się z problemami utrzymania pionów i precyzyjnej realizacji rytmicznej w większych składach wykonawczych. Zmusza orkiestrę i dyrygenta do starannej dbałości o jakość i precyzję wykonania. Ciągła zmienność wymaga od dyrygenta wyczucia i elastycznego podejścia do wszystkich elementów dzieła muzycznego, aby zachować spójność i logiczność muzycznej narracji. Ułatwieniem jest jasno określony, precyzyjny zapis w partyturze, pozwalający na zbudowanie właściwej koncepcji wykonania.

Dyrygentka wywiązała się z postawionych zadań i zrealizowała kompozycję zgodnie z zapisem partytury. Drobne błędy pojawiły się jedynie w taktach 42 i 43. Polegały na niezachowaniu pionów w podejściu synkopowanym pomiędzy smyczkami a grupą dętą. Również wycofanie dynamiczne w takcie 24 osłabiło osiągnięcie kulminacji. Można by było jeszcze bardziej dynamicznie rozwinąć fragment prowadzący do taktu 34. W ogólnej ocenie wykonanie było efektowne, zwarte, spójne i logiczne. Zrealizowane poprawnie, precyzyjnie, z dużą starannością, oddające zmienne nastroje i charakter kompozycji.

Na miejscu Habilitantki, oczywiście poprosiłbym kompozytora o możliwość zastosowania akcentów w miejscach synkopowanych - aby podkreślić ich dynamizm, a także o możliwość zastosowania większych kontrastów dynamicznych i agogicznych - ale jest to tylko dygresja z mojej strony.

Andrzej Dziadek „... a la valse for symphonic orchestra”

Drugim utworem zaprezentowanym na płycie jest kompozycja Andrzeja Dziadka „...a la valse for symphonic orchestra”, której prawykonanie odbyło się na V Festiwalu Muzyki Współczesnej w 2019 roku. Dzieło to kontrastuje pod względem charakteru z poprzednią kompozycją. Jest to, jak opisuje sam kompozytor „*żartobliwa impresja na temat wiedeńskiego walca*”. Ta miniatura orkiestrowa, nawiązująca w charakterze do walców wiedeńskich, przedstawiona jest w nowej szacie dźwiękowej. Pomimo dużej obsady instrumentalnej kompozytor, w dużej części utworu, operuje składami kameralnymi. Kompozycja oparta jest na krótkim, powtarzającym się motywie i polega na wyjściu od składu kameralnego i dążeniu, przez zwiększanie obsady i dynamiki, do osiągnięcia kulminacji, która jest przerywana,

aby budować ją na nowo. Brzmienie i harmonia nawiązuje do utworów neoromantycznych. Jest to utwór współczesny, który teoretycznie odnosi się do walca wiedeńskiego, ale praktycznie swoim muzycznym językiem, masywniejszą instrumentacją i artykulacją sprawia, że daleko odbiega od jego charakterystycznej delikatności i ulotności. Kompozycja technicznie nie jest trudna do wykonania i nie sprawia instrumentalistom problemów. Właściwa trudność polega na zachowaniu jednolitej, spójnej narracji, przy wewnętrznej segmentacji utworu.

Dyrygentka we właściwy sposób odczytała i zrealizowała intencje kompozytora wyważając tempa, dynamikę, odpowiednio budując napięcia oraz zachowała ich muzyczną spójność i logiczność konstrukcji.

Z drobnych uwag technicznych: można by było nieco wydłużyć pauzę w takcie 108, aby wyraźnie oddzielić następny, kontrastujący fragment oraz wpłynąć na zmniejszenie masywności basów np. skracając nieco artykulację - nie jest to zarzut, ale sugestia.

Piotr Jędrzejczyk „Muzyka na flet i orkiestrę smyczkową”

Kompozycja Piotra Jędrzejczyka „Muzyka na flet i orkiestrę smyczkową” swoimi nowymi rozwiązaniami i efektami brzmieniowymi nawiązuje do poszukiwań kompozytorów lat 60-tych i odbiega charakterem od poprzednich dzieł. Została napisana w 2015 roku, a jej prawykonanie odbyło się w 2019 roku na V Festiwalu Muzyki Współczesnej. Rozpisana na instrument solowy – flet i 15 instrumentów smyczkowych. Każdy z instrumentalistów miał swoją oddzielną partię orkiestrową. W kompozycji można wyodrębnić dwie części. Pierwsza „Moderato con moto” to dialog solisty z orkiestrą. W niej ma miejsce równowaga partii orkiestrowej i solistycznej. W drugiej części „Adagio” dominującą rolę pełni flet. Partytura jest dokładnie opisana, z mnóstwem oznaczeń i określeń wykonawczych. Zawiera prawie wszystkie techniki gry na instrumentach smyczkowych, łącznie z uderzaniem otwartą dłonią w płytę wierzchnią instrumentu, pizzicato za podstawkiem, wydobywaniem szumów, glissand na nieokreślonych wysokościach dźwięku, ćwierćtonów. Dodatkowo obfitująca w skomplikowane figury rytmiczne, zmienną artykulację, dynamikę i metrum sprawia, że pomimo niewielkiego składu wykonawczego, stawia przed wykonawcami duże trudności. Oprócz odcinków granych tradycyjnie, występują fragmenty grane ad libitum.

Zastosowanie techniki aleatorycznej powoduje to, że odpowiedzialność za ostateczny kształt dzieła muzycznego odpowiadają wykonawcy.

Wbrew oczekiwaniom, dowolność i swoboda stała się problemem. Pomimo tego Dyrygentka, również skrzypaczka, znająca techniki gry na instrumentach smyczkowych, poradziła sobie z wykonaniem tej kompozycji. Zachowała odpowiednie proporcje brzmienia pomiędzy orkiestrą i instrumentem solowym, a także znalazła sens i logiczność konstrukcji dzieła. Drobne niedokładności wykonawcze, w stosunku do zapisu, wynikają ze skomplikowanego rytmu oraz z pozostawionej przez twórcę dowolności i swobody wykonawczej.

Kompozytor podniósł wysoko poprzeczkę przed wykonawcami. Kompozycja wymaga od realizatorów bardzo dobrego przygotowania muzycznego i opanowania gry na instrumentach.

Marek Czerniewski „Moirą”

„Moirą” pierwotnie napisana została na sekstet dęty blaszany, organy i wielki bęben (2018 r.). W 2021 roku kompozytor przeinstrumentował utwór na orkiestrę symfoniczną, pozostawiając dominującą rolę sekstetowi blaszanemu. Inspiracją do napisania dzieła były wspomnienia i przeżycia kompozytora z lat dziecińczych – stąd nawiązanie do polskiej melodii ludowej z rejonu rzeszowskiego „Nitko, moja nitko”, która stała się centralnym motywem, myślą przewodnią kompozycji. Konstrukcja formalna polega na stopniowym budowaniu napięcia, a po osiągnięciu kulminacji, jego rozładowania. Utwór rozpoczynają instrumenty perkusyjne w dynamice ppp, stopniowo wprowadzane są instrumenty dęte, później smyczki - do pełnej obsady instrumentalnej w dynamice ffff, po czym skład jest zmniejszany i kompozycja kończy się w dynamice ppp.

Dyrygentka prawidłowo zrealizowała ten zapis. Zachowując odpowiednie tempa, oddała ekspresyjny, głęboki, melancholijny, z nutą tęsknoty, wręcz żalu, a na końcu refleksyjny, liryczny charakter dzieła. Dodatkowe, w stosunku do zapisu, wejście bębna wielkiego w końcowych taktach, nie zakłóciło ekspresji i nie wytrąciło z nastroju wygaszającego zakończenia.

Kamil Cieřlik „Multimirrors” Koncert fortepianowy nr ½

Kompozycja powstała w 2021 roku w ramach projektu stypendialnego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a prawykonanie zostało utrwalone na płycie. Nie jest to typowy koncert, w którym solista pełni rolę pierwszoplanową. Stanowi on swoistą formę rywalizacji fortepianu i orkiestry. Kompozytor, za pomocą techniki raka, poddaje przekształceniom materiał dźwiękowy mniejszych i większych fragmentów dzieła, które nazywa „lustrami”. Praktycznie w połowie kompozycji, od taktu 157, następuje odwrócenie treści muzycznej. Kompozycja statyczna, z wewnętrzną wariabilnością, oparta jest na stale powtarzanym motywie realizowanym przez werbel i w dużej części kompozycji przez fortepian. Stała pulsacja rytmiczna, realizowana od pierwszego do ostatniego taktu przez perkusistę, stanowiła pewne ułatwienie w utrzymaniu tempa i wewnętrznego porządku rytmicznego. Jednak od Dyrygentki zależało utrzymanie stałego tempa, skupienia i napięcia przez cały utwór. Tym prawykonaniem określiła kształt interpretacyjny dzieła.

Krzysztof Olczak „Wszelki wypadek” na sopran i orkiestrę kameralną

Prawykonanie kompozycji Krzysztofa Olczaka odbyło się podczas III Festiwalu Muzyki Współczesnej „Nowe |Fale”, w 2017 roku. Kompozycja została napisana do tekstu wiersza Wisławy Szymborskiej. Autor zadedykował ją wykonawczyni partii solowej Pani Zofii Kotlickiej-Wiesztorft. W skład orkiestry wchodzi: pojedyncza obsada instrumentów dętych, perkusja i smyczki ograniczone w składzie do pierwszych pulpity. Tekst wiersza stał się punktem wyjścia do napisania dzieła. Znaczenie słów i sens poetyckiego tekstu determinuje wszelkie rozwiązania muzyczne. Jest również wyznacznikiem konstrukcji utworu. Orkiestra w ekspresyjny sposób imituje podziały rytmiczne tekstu słownego, który jest śpiewany, wypowiedzany, krzyżany, szeptany w zależności od emocjonalnego ładunku zawartego w wierszu. Cała narracja jest nacechowana impulsywnością, ciągłą zmiennością rytmu, artykulacji, tempa, dynamiki, faktury i szaty instrumentacyjnej. W partii wokalne pojawiają się pojedyncze samogłoski, spółgłoski, sylaby, wyrazy, poszarpane i przerywane zdania. Ma to swoje odniesienie w orkiestrze, która prowadzi dialog z solistką. Imituje dźwiękami podziały rytmiczne, wynikające z tekstu słownego i stanowi muzyczne tło dla jego ekspresji.

Kompozycja operuje nowoczesnym językiem z elementami aleatoryzmu, gdzie nie melodia i harmonia, a rytm i barwa stanowią podstawę. Stylistycznie nawiązuje do modernizmu.

Akompaniowanie i prowadzenie orkiestry podczas ciągle zmieniającej się narracji muzycznej zmusza dyrygentów do pełnej sprawności muzycznej i manualnej. Habilitantka utrzymała dyscyplinę rytmiczną, zadbała o precyzję wykonania i właściwie wykonała kompozycję, zachowując innowacyjny charakter dzieła.

Podsumowanie i konkluzja

Doktor Sylwia Anna Janiak-Kobylińska jest nauczycielem akademickim i dyrygentem. Zatrudniona w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, prowadzi wykłady ze studentami. Pełniąc funkcję Dziekana Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki przyczyniła się do jego rozwoju, dzięki inicjatywie powołania nowego kierunku studiów „Muzyka i Media”, ze specjalnością „Muzyka w komunikacji medialnej”. W Uczelni organizowała kursy dyrygenckie i warsztaty muzyczne ze znanymi dyrygentami. Jej aktywność na polu artystycznym i organizacyjnym jest duża, szczególnie od momentu powołania Fundacji Wspierającej Młodych Artystów (SAJ), a przy niej orkiestry Bałtycka Filharmonia Młodych.. Posiada bogaty dorobek artystyczny. W ciągu dość krótkiego czasu zrealizowała ponad 120 koncertów i przedstawień operowych, głównie z orkiestrą Bałtycka Filharmonia Młodych i ze studentami oraz orkiestrą symfoniczną Akademii Muzycznej. Występowała też jako juror konkursów artystycznych. Nagrała 10 płyt.

Dzięki swoim organizatorskim zdolnościom potrafiła zaangażować ludzi do różnych przedsięwzięć artystycznych. Świadectwem takich działań jest nagranie, wskazane do oceny, oryginalnego osiągnięcia artystycznego jakim jest płyta „inUnity. Contemporary Music from Gdańsk”, przy której nagraniu wzięli udział studenci i profesorowie Akademii Muzycznej oraz muzycy związani z innymi instytucjami muzycznymi Gdańska. Nagranie płyty, zawierającej tak zróżnicowany repertuar muzyki współczesnej kompozytorów Akademii Muzycznej, którzy reprezentują różne style, posługują się różnymi językami muzycznymi i operują różnymi

technikami kompozytorskimi, zmusiło Habilitantkę do wykazania się dojrzałością muzyczną, niezbędną wiedzą i umiejętnościami, ale też sprawnością i elastycznością działań oraz do prawidłowego odczytania partytur i stworzenia własnej interpretacji, oddającej właściwy charakter tak odmiennych dzieł. Każda z nagranych kompozycji niesie ze sobą inny rodzaj ekspresji. Twórcy posłużyli się w nich różnymi, często nowatorskimi, skomplikowanymi technikami kompozytorskimi, o różnym wyrazie artystycznym. Dodatkowo kompozytorzy, pozostawiając swobodę wykonawczą, w przypadku wykonywania fragmentów aleatorycznych, obciążyli również wykonawców odpowiedzialnością za ostateczny rezultat muzyczny. Dyrygentka zmuszona była do konstruktywnego podejścia do dzieła muzycznego. Stała się jego współtwórcą, gdyż wszelkie niedookreślenia wypełniają dyrygenci – zgodnie z ich wiedzą, wyobraźnią, wrażliwością i muzykalnością. Habilitantka wykazała się umiejętnością prawidłowego odczytania partytury i budowania właściwej interpretacji dzieł. Zadbala też o odpowiednią realizację, sensowną muzyczną narrację, brzmienie i ogólny wyraz artystyczny. Rezultaty jej działań oceniam pozytywnie. Potwierdzeniem właściwego wykonania dzieł była akceptacja samych kompozytorów, którzy czasami współuczestniczyli przy realizacji nagrań.

Osiągnięcia artystyczne, organizacyjne i dydaktyczne doktor Sylwii Anny Janiak Kobylińskiej spełniają, w moim przekonaniu, wymogi określone w przepisach prawnych ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przesłankę stanowiącą o znacznym wkładzie w rozwój dyscypliny artystycznej „sztuki muzyczne”. Od czasu uzyskania stopnia doktora, w roku 2016, Habilitantka wykazała się istotną aktywnością artystyczną i organizacyjną.

W świetle tych spostrzeżeń stwierdzam, że istnieją podstawy do kontynuowania dalszych czynności postępowania w sprawie nadania Kandydatce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie „sztuki”, w dyscyplinie artystycznej „ sztuki muzyczne”.

Popieram wniosek.

